

Переклад затверджений

Заступник генерального директора
Урядового офісу координації європейської
та євроатлантичної інтеграції
Секретаріату Кабінету Міністрів України
(найменування посади)
20 серпня 2020 р.

(підпису)

О. В. Генчев
(ініціали та прізвище)

2009L0125 — UA — 04.12.2012 — 001.001

**Цей документ слугує суто засобом документування, і установи не несуть жодної
відповідальності за його зміст**

► В ДИРЕКТИВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2009/125/ЄС

від 21 жовтня 2009 року

**про рамки для встановлення вимог до екодизайну для пов'язаних з енергоспоживанням
продуктів**

(нова редакція)

(Текст стосується ЄЕП)

(ОВ L 285, 31.10.2009, с. 10)

Зі змінами, внесеними:

Офіційний вісник

№ сторінка дата

► **M1** ДИРЕКТИВОЮ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2012/27/ЄС Текст стосується ЄЕП від 25 жовтня 2012 року L 315 1 14.11.2012

Цей документ слугує суто засобом документування, і установи не несуть жодної відповідальності за його зміст

ДИРЕКТИВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2009/125/ЄС

від 21 жовтня 2009 року

про рамки для встановлення вимог до екодизайну для пов'язаних з енергоспоживанням продуктів

(нова редакція)

[\(Текст стосується ЄЄП\)](#)

(ОБ L 285, 31.10.2009, с. 10)

Зі змінами, внесеними:

	Офіційний вісник		
	№	сторінка	дата
►МІ			
ДИРЕКТИВОЮ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2012/27/ЄС Текст стосується ЄЄП від 25 жовтня 2012 року.	L 315	1	14.11.2012

ДИРЕКТИВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2009/125/ЄС

від 21 жовтня 2009 року

про рамки для встановлення вимог до екодизайну для пов'язаних з енергоспоживанням продуктів

(нова редакція)

[\(Текст стосується ЄЄП\)](#)

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ І РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про заснування Європейського Співтовариства, зокрема його статтю 95,

Беручи до уваги пропозицію Комісії,

Беручи до уваги висновки Європейського економічно-соціального комітету ([1](#)),

Діючи згідно з процедурою, встановленою у статті 251 Договору ([2](#)),

Оскільки:

- (1) До Директиви Європейського Парламенту і Ради 2005/32/ЄС від 6 липня 2005 року про рамки для встановлення вимог до екодизайну для енергоспоживальних продуктів ([3](#)) були внесені суттєві зміни. З огляду на те, що подальші зміни мають бути внесені виключно для поширення сфери застосування згаданої Директиви на всі пов'язані з енергоспоживанням продукти, задля забезпечення ясності зазначена Директива повинна бути викладена у новій редакції.
- (2) Розбіжності між законами чи адміністративними інструментами, ухваленими державами-членами стосовно екодизайну пов'язаних з енергоспоживанням продуктів, можуть створювати бар'єри для торгівлі та спотворювати конкуренцію у Співтоваристві і, таким чином, мати прямий вплив на створення та функціонування внутрішнього ринку. Гармонізація національних законодавств є єдиним способом запобігання таким торговельним бар'єрам і недобросовісній конкуренції. Поширення сфери застосування на всі пов'язані з енергоспоживанням продукти забезпечує можливість гармонізувати вимоги до екодизайну для всіх істотних пов'язаних з енергоспоживанням продуктів на рівні Співтовариства.
- (3) Пов'язані з енергоспоживанням продукти становлять велику частку в структурі споживання природних ресурсів і енергії Співтовариства. Вони також здійснюють низку інших важливих впливів на довкілля. Для переважної більшості категорій продуктів, наданих на ринку Співтовариства, можна відмітити дуже різні ступені впливу на довкілля, хоча вони мають схожі функціональні характеристики. В інтересах сталого

розвитку необхідно заохочувати безперервне зменшення загального впливу згаданих продуктів на довкілля, особливо шляхом визначення основних джерел негативного впливу на довкілля та уникнення перенесення забруднення, за умови що таке зменшення не передбачає надмірних витрат.

- (4) Багато пов'язаних з енергоспоживанням продуктів мають значний потенціал для удосконалення задля зменшення впливу на довкілля та заощадження енергії шляхом кращого проектування, яке також означає економію для суб'єктів господарювання та кінцевих споживачів. Окрім продуктів, які споживають, виробляють, передають або вимірюють енергію, деякі пов'язані з енергоспоживанням продукти, зокрема і продукти, що їх використовують у будівництві, такі як вікна, ізоляційні матеріали, або деякі продукти, пов'язані зі споживанням води, такі як душові лійки або крани, також можуть сприяти суттєвому заощадженню енергії під час їхнього використання.
- (5) Екодизайн продуктів є вирішальним чинником для стратегії Співтовариства щодо інтегрованої політики щодо продуктів. Як превентивний підхід, спрямований на оптимізацію екологічних характеристик продуктів при збереженні їхніх функціональних якостей, екодизайн створює справді нові можливості для виробників, споживачів і суспільства в цілому.
- (6) Вважається, що підвищення енергоефективності, як один із доступних шляхів досягнення більшої ефективності кінцевого використання електроенергії, значним чином сприяє досягненню цільових показників викидів парникових газів у Співтоваристві. Попит на електроенергію зростає найшвидше серед категорій кінцевого споживання енергії та, за прогнозами, зростатиме протягом найближчих 20–30 років, якщо не вжити стратегічних заходів для протидії цій тенденції. Значне скорочення споживання енергії, як запропонувала Комісія в своїй Європейській програмі з питань зміни клімату (ЕССР), є можливим. Зміна клімату є одним із пріоритетів Шостої програми дій Співтовариства з довкілля, встановленої Рішенням Європейського Парламенту і Ради № 1600/2002/ЄС ([4](#)). Енергоощадність є найбільш результативним за витратами способом підвищення надійності енергопостачання та зменшення залежності від імпорту. Таким чином, необхідно ухвалити суттєві інструменти щодо попиту та цільові показники.
- (7) Заходів необхідно вживати ще на стадії проектування пов'язаних з енергоспоживанням продуктів, оскільки є підстави вважати, що саме тоді визначається рівень забруднення, яке продукт спричинятиме протягом життєвого циклу, та здійснюється більша частина необхідних витрат.
- (8) Необхідно встановити узгоджені рамки для застосування вимог Співтовариства до екодизайну для пов'язаних з енергоспоживанням продуктів, щоб забезпечити вільний рух тих продуктів, які відповідають таким вимогам, і задля зменшення їхнього загального впливу на довкілля. Такі вимоги Співтовариства повинні відповідати принципам добросовісної конкуренції та міжнародної торгівлі.
- (9) Вимоги до екодизайну необхідно встановлювати, враховуючи цілі та пріоритети Шостої програми дій Співтовариства з довкілля, включно з, у відповідних випадках, застосовними цілями відповідних тематичних стратегій згаданої Програми.
- (10) Ця Директива орієнтована на досягнення високого рівня охорони довкілля шляхом зменшення потенційного впливу на довкілля пов'язаних з енергоспоживанням продуктів, що зрештою буде корисним для споживачів та інших кінцевих споживачів. Сталий розвиток також вимагає належного врахування наслідків передбачених інструментів для здоров'я та їх соціально-економічних наслідків. Підвищення енерго- та ресурсоефективності продуктів сприяє надійності енергопостачання та скороченню попиту на природні ресурси, що є передумовами нормальної економічної діяльності, а, отже, і сталого розвитку.
- (11) Держава-член, яка вважає за необхідне зберігати національні положення на підставі першочергової потреби, пов'язаної із охороною довкілля, або ввести нові положення, що ґрунтуються на нових наукових даних, пов'язаних із охороною довкілля, у зв'язку зі специфічною проблемою такої держави-члена, що виникла після ухвалення застосовного імплементаційного інструмента, може вчинити так за дотриманням умов, встановлених у статті 95(4), (5) і (6) Договору, що передбачає попереднє нотифікування Комісії та одержання схвалення від неї.
- (12) Для максимізації екологічних вигід від поліпшеного дизайну, можливо, необхідно інформувати споживачів про екологічні характеристики та показники пов'язаних з енергоспоживанням продуктів, а також давати їм поради щодо використання продуктів у спосіб, нешкідливий для довкілля.
- (13) Підхід, визначений у Повідомленні Комісії від 18 червня 2003 року під назвою «Інтегрована політика щодо продуктів — Екологічне мислення на основі життєвого циклу», який є важливим інноваційним елементом Шостої програми дій Співтовариства з довкілля, спрямований на зменшення впливу продуктів на довкілля протягом усього життєвого циклу, зокрема і під час відбору та використання сировини, виробництва, пакування, транспортування і розповсюдження, встановлення і технічного обслуговування, використання, а також у кінці строку служби. Врахування на етапі проектування впливу продукту на довкілля протягом усього життєвого циклу має великий потенціал для поліпшення екологічних характеристик у результативний за витратами спосіб, зокрема і з точки зору ресурсо- та матеріалоефективності, а отже, для досягнення цілей Тематичної стратегії щодо сталого використання природних ресурсів. Необхідна достатня гнучкість, щоб уможливити інтегрування цього фактора у дизайн продукту, враховуючи при цьому технічні, функціональні й економічні аспекти.
- (14) Хоча комплексний підхід до екологічних характеристик є бажаним, до затвердження робочого плану пріоритетною екологічною метою повинно бути зменшення викидів парникових газів шляхом підвищення енергоефективності.

- (15) Можливо буде необхідно і виправдано встановити конкретні кількісні вимоги до екодизайну для деяких продуктів або екологічних аспектів таких продуктів, щоб забезпечити мінімізацію їхнього впливу на довкілля. Зважаючи на нагальну потребу сприяти виконанню зобов'язань у рамках Кіотського протоколу до Рамкової конвенції ООН про зміну клімату, та без обмеження інтегрованого підходу, якому сприяє ця Директива, необхідно надавати певну перевагу тим інструментам, які мають великий потенціал для скорочення викидів парникових газів за низьких витрат. Такі інструменти також можуть сприяти сталому використанню ресурсів і стати значним внеском у 10-річні рамки програм зі сталого виробництва та споживання, які були погоджені на Світовому саміті зі сталого розвитку в Йоганнесбурзі з 26 серпня по 4 вересня 2002 року.
- (16) Як загальний принцип та у відповідних випадках споживання енергії пов'язаними з енергоспоживанням продуктами у режимі очікування або «вимкнено» повинно бути зменшеним до мінімуму, необхідного для належного функціонування.
- (17) Хоча продукти або технології з найкращими характеристиками, надані на ринку, зокрема і на міжнародних ринках, необхідно використовувати як еталон, рівень вимог до екодизайну повинен встановлюватися на основі технічного, економічного й екологічного аналізу. Гнучкість методу встановлення рівня вимог може спростити швидке поліпшення екологічних характеристик. Необхідно проводити консультації із заінтересованими сторонами, і вони повинні активно співпрацювати під час такого аналізу. Встановлення обов'язкових інструментів вимагає належного консультування із залученими сторонами. Такі консультації можуть висвітлити необхідність поетапного впровадження або перехідних інструментів. Впровадження проміжних цільових показників підвищує передбачуваність політики, дає змогу адаптувати цикли розроблення продуктів, полегшує довгострокове планування для заінтересованих сторін.
- (18) Необхідно надавати перевагу альтернативним способам дій, таким як саморегулювання галузі, коли такі дії, ймовірно, забезпечать досягнення цілей політики швидше або з меншими витратами, ніж обов'язкові вимоги. Якщо ринкові сили не зможуть розвиваються у потрібному напрямі чи з прийнятною швидкістю, може з'явитися необхідність у законодавчих інструментах.
- (19) Саморегулювання, включно з добровільними угодами, запропонованими промисловістю як односторонні зобов'язання, може зробити можливим швидкий прогрес завдяки стрімкій та результативній за витратами реалізації, а також створити можливість для гнучкого та належного пристосування до технологічних можливостей та чутливості ринку.
- (20) Щоб оцінити добровільні угоди або інші інструменти саморегулювання, представлені як альтернативи імплементаційним інструментам, необхідно забезпечити наявність інформації принаймні про таке: відкритість участі, додану вартість, репрезентативність, кількісні та поетапні цілі, залученість громадянського суспільства, моніторинг і звітування, результативність за витратами адміністрування ініціативи саморегулювання і сталість.
- (21) Повідомлення Комісії від 17 лютого 2002 року під назвою «Угоди в сфері довкілля на рівні Співтовариства в рамках Плану дій щодо спрощення та поліпшення регуляторного середовища» може надати корисні настанови під час оцінювання саморегулювання промисловості в контексті цієї Директиви.
- (22) Ця Директива також повинна заохочувати інтеграцію екодизайну на малих та середніх підприємствах (МСП) і дуже малих фірмах. Такій інтеграції можна сприяти шляхом підвищення доступності інформації стосовно екологічної сталості продуктів та забезпечення легкого доступу до неї.
- (23) Для уможливлення введення в обіг на внутрішньому ринку та вільного руху пов'язаних з енергоспоживанням продуктів, які відповідають вимогам до екодизайну, встановленим в імплементаційних інструментах цієї Директиви, на них необхідно наносити знак CE та пов'язану інформацію. Для зменшення впливу пов'язаних з енергоспоживанням продуктів, що підпадають під регулювання, на довкілля та забезпечення добросовісної конкуренції необхідне неухильне виконання імплементаційних інструментів.
- (24) Під час підготовки імплементаційних інструментів і робочого плану Комісія повинна проводити консультації з представниками держав-членів, а також із заінтересованими сторонами, що мають стосунок до визначеної групи продуктів, як-от підприємства (зокрема й МСП та кустарна промисловість), профспілки, торговці, роздрібні торговці, імпортери, природоохоронні групи та організації споживачів.
- (25) Під час підготовки імплементаційних інструментів Комісія також повинна враховувати чинне національне екологічне законодавство, зокрема те, що стосується токсичних речовин, які за вказівкою держав-членів необхідно зберігати, без зниження існуючих і виправданих рівнів захисту в державах-членах.
- (26) Необхідно брати до уваги модулі та правила, призначені для використання у директивах з технічної гармонізації, визначених у Рішенні Європейського Парламенту і Ради № 768/2008/ЄС від 9 липня 2008 року про спільні рамки для реалізації продуктів ([5](#)).
- (27) Наглядові органи повинні обмінюватися інформацією про інструменти, передбачені в рамках сфери дії цієї Директиви, задля покращення нагляду за ринком, беручи до уваги Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 765/2008 від 9 липня 2008 року про встановлення вимог до акредитації та нагляду за ринком, пов'язаних з реалізацією продуктів ([6](#)). У рамках такої співпраці необхідно якнайширше використовувати електронні засоби комунікації та відповідні програми Співтовариства. Необхідно полегшити обмін інформацією про екологічні характеристики протягом життєвого циклу та про досягнення рішень щодо дизайну. Накопичення та розповсюдження сукупності знань, отриманих виробниками під час розроблення екодизайну, є однією із найзначніших переваг цієї Директиви.
- (28) Компетентний орган — це, зазвичай, призначений органами публічної влади державний або приватний орган,

який надає необхідні гарантії неупередженості та наявності технічних експертних знань для виконання перевірки продукту на його відповідність застосовним імплементаційним інструментам.

- (29) Відзначаючи важливість уникнення будь-якої невідповідності, держави-члени повинні забезпечувати наявність необхідних засобів для здійснення дієвого ринкового нагляду.
- (30) Стосовно навчання та інформації з екодизайну для МСП, може бути доцільно розглянути супутню діяльність.
- (31) В інтересах функціонування внутрішнього ринку слід мати стандарти, гармонізовані на рівні Співтовариства. Після публікації покликання на такий стандарт в *Офіційному віснику Європейського Союзу*, відповідність йому повинна надавати презумпцію відповідності зазначеним вимогам, визначеним в імплементаційному інструменті, ухваленому на основі цієї Директиви, хоча інші засоби підтвердження такої відповідності також повинні бути дозволені.
- (32) Одним із головних завдань гармонізованих стандартів повинна бути допомога виробникам у застосуванні імплементаційних інструментів, ухвалених відповідно до цієї Директиви. Такі стандарти можуть мати велике значення у встановленні методів вимірювання і тестування. Щодо загальних вимог до екодизайну, гармонізовані стандарти можуть суттєво сприяти спрямуванню виробників у встановленні екологічного профілю їхніх продуктів відповідно до вимог застосовного імплементаційного інструмента. Такі стандарти повинні чітко визначати відношення між їхніми положеннями та вимогами, яких вони стосуються. Метою гармонізованих стандартів не може бути встановлення обмежень для екологічних аспектів.
- (33) Стосовно термінів та означень, використаних у цій Директиві, корисно зробити покликання на відповідні міжнародні стандарти, такі як ISO 14040.
- (34) Ця Директива відповідає деяким принципам реалізації нового підходу, як визначено у Резолюції Ради від 7 травня 1985 року про новий підхід до технічної гармонізації та стандартів ([7](#)), та здійснення покликання на гармонізовані європейські стандарти. Резолюція Ради від 28 жовтня 1999 року про роль стандартизації в Європі ([8](#)) рекомендує Комісії дослідити можливість поширити принцип «нового підходу» на ще не охоплені ним сектори, як засіб поліпшення та спрощення законодавства, де це можливо.
- (35) Ця Директива доповнює наявні інструменти Співтовариства, а саме, Директиву Ради 92/75/ЄЕС від 22 вересня 1992 року про позначення рівня споживання побутовою технікою енергії та інших ресурсів за допомогою маркування та стандартної інформації про продукт ([9](#)), Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1980/2000 від 17 липня 2000 року про переглянуту схему присвоєння еко-маркування у Співтоваристві ([10](#)), Директиву Європейського Парламенту і Ради 2002/96/ЄС від 27 січня 2003 року про відпрацьоване електричне та електронне обладнання (WEEE) ([11](#)), Директиву Європейського Парламенту і Ради 2002/95/ЄС від 27 січня 2003 року про обмеження використання певних шкідливих речовин в електричному та електронному обладнанні ([12](#)), Директиву Європейського Парламенту і Ради 2006/121/ЄС від 18 грудня 2006 року про внесення змін до Директиви Ради 67/548/ЄЕС про наближення законів, підзаконних нормативно-правових актів та адміністративних положень, які стосуються класифікації, пакування та маркування небезпечних речовин для її адаптації до Регламенту (ЄС) № 1907/2006 щодо реєстрації, оцінювання, авторизації та обмеження реалізації хімічних речовин (REACH) і створення Європейського хімічного агентства ([13](#)), а також Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 106/2008 від 15 січня 2008 року про програму Співтовариства з маркування щодо енергоефективності для офісної техніки ([14](#)). Механізми взаємодії між цією Директивою та наявними інструментами Співтовариства повинні сприяти збільшенню їхнього впливу і розробленню послідовних вимог, які виробники повинні застосовувати.

▼M1

- (35a) Директива Європейського Парламенту і Ради 2010/31/ЄС від 19 травня 2010 року про енергетичні характеристики будівель ([15](#)) вимагає від держав-членів встановити вимоги до енергетичних характеристик будівельних елементів, які входять до каркасу будівлі, і системні вимоги загалом до енергетичних характеристик, належного монтажу, а також належного визначення розмірів, налагодження і контролю інженерних систем будівель, що їх встановлюють у вже існуючих будівлях. Цілям цієї Директиви не суперечить те, що такі вимоги можуть за деяких обставин обмежувати встановлення пов'язаних з енергоспоживанням продуктів, які відповідають вимогам цієї Директиви та її імплементаційних інструментів, за умови, що такі вимоги не є невідповідним ринковим бар'єром.

▼B

- (36) Інструменти, необхідні для імплементації цієї Директиви, повинні бути ухвалені відповідно до Рішення Ради 1999/468/ЄС від 28 червня 1999 року про встановлення процедур для здійснення виконавчих повноважень, наданих Комісії ([16](#)).
- (37) Зокрема, необхідно уповноважити Комісію внести зміни до Директиви Ради 92/42/ЄЕС ([17](#)), директив Європейського Парламенту і Ради 96/57/ЄС ([18](#)) і 2000/55/ЄС ([19](#)), або скасувати їх. Рішення щодо таких змін або скасування повинні бути ухвалені відповідно до регуляторної процедури з ретельним вивченням, передбаченої у статті 5а Рішення 1999/468/ЄС.
- (38) Крім того, необхідно уповноважити Комісію ухвалювати імплементаційні інструменти, що встановлюють вимоги до екодизайну для визначених пов'язаних з енергоспоживанням продуктів, також і вводити імплементаційні інструменти протягом перехідного періоду, включно з, у відповідних випадках, положеннями щодо збалансування різних екологічних аспектів. Оскільки такі інструменти мають загальний характер та призначені для внесення змін до несуттєвих елементів цієї Директиви шляхом її доповнення новими

несуттєвими елементами, вони повинні ухвалюватися відповідно до регуляторної процедури з ретельним вивченням, передбаченої у статті 5а Рішення 1999/468/ЄС.

- (39) На основі досвіду, здобутого від застосування цієї Директиви, Директиви 2005/32/ЄС та імплементаційних інструментів, Комісія має переглядати реалізацію, методи та дієвість цієї Директиви та оцінити доцільність поширення сфери її застосування на продукти, не пов'язані з енергоспоживанням. У рамках такого перегляду Комісія має проводити консультації з представниками держав-членів та заінтересованими сторонами.
- (40) Держави-члени повинні визначити санкції для застосування у разі порушення національних положень, ухвалених на підставі цієї Директиви. Такі санкції повинні бути дієвими, пропорційними і стримувальними.
- (41) Оскільки мета цієї Директиви — а саме: забезпечити функціонування внутрішнього ринку шляхом встановлення вимоги до продуктів досягати належного рівня екологічних характеристик — не може бути достатньою мірою досягнута державами-членами, а тому, з огляду на її масштаб і наслідки, може бути успішніше досягнута на рівні Співтовариства, Співтовариство може ухвалювати інструменти відповідно до принципу субсидіарності, як визначено у статті 5 Договору. Відповідно до принципу пропорційності, визначеного у вказаній статті, ця Директива не виходить за межі необхідного для досягнення зазначеної мети.
- (42) Зобов'язання транспонувати цю Директиву до національного законодавства необхідно обмежити тими положеннями, які зазнали істотних змін порівняно з Директивою 2005/32/ЄС. Зобов'язання транспонувати положення, що не зазнали змін, виникає на підставі Директиви 2005/32/ЄС.
- (43) Ця Директива не повинна обмежувати зобов'язання держав-членів стосовно часових рамок для транспозиції до національного законодавства директив, визначених у частині В додатка IX.
- (44) Згідно з пунктом 34 Міжінституційної угоди про краще законотворення ([_20_](#)), держав-членів заохочують розробляти для себе та в інтересах Співтовариства, власні таблиці, які відображають, наскільки це можливо, кореляцію між цією Директивою і транспозиційними інструментами, та оприлюднювати такі таблиці,

УХВАЛИЛИ ЦЮ ДИРЕКТИВУ:

Стаття 1

Предмет і сфера застосування

1. Ця Директива запроваджує рамки для встановлення вимог Співтовариства до екодизайну для пов'язаних з енергоспоживанням продуктів задля забезпечення вільного руху таких продуктів на внутрішньому ринку.
2. Ця Директива передбачає встановлення вимог, яким пов'язані з енергоспоживанням продукти, на які поширюється дія імплементаційних інструментів, повинні відповідати для введення їх в обіг та/або в експлуатацію. Вона сприяє сталому розвитку шляхом підвищення енергоефективності та рівня захисту довкілля та водночас підвищує надійність і безпеку енергопостачання.
3. Цю Директиву не застосовують до транспортних засобів для перевезення людей або товарів.
4. Ця Директива та імплементаційні інструменти, ухвалені відповідно до неї, не обмежують законодавство Співтовариства про управління відходами та законодавство Співтовариства про хімічні речовини, зокрема і законодавство Співтовариства про фторовані парникові гази.

Стаття 2

Терміни та означення

Для цілей цієї Директиви застосовують такі терміни та означення:

1. «Пов'язаний з енергоспоживанням продукт» («продукт») означає будь-який товар, який під час використання впливає на споживання енергії, який вводять в обіг та/або експлуатацію, і включає складові частини, призначені для вбудування в пов'язані з енергоспоживанням продукти, на які поширюється дія цієї Директиви, які вводять в обіг та/або в експлуатацію як окремі складові частини для кінцевих споживачів, і екологічні характеристики яких можна оцінити окремо від продукту;
2. «Компоненти і збірні вузли» означає складові частини, призначені для вбудування в продукти, які не вводять в обіг та/або в експлуатацію як окремі складові частини для кінцевих споживачів, і екологічні характеристики яких не можуть бути оцінені окремо від продукту;
3. «Імплементаційні інструменти» означає документи, ухвалені згідно з цією Директивою, які встановлюють вимоги до екодизайну для визначених продуктів або для їхніх екологічних аспектів;
4. «Введення в обіг» означає перше надання продукту на ринку Співтовариства задля його розповсюдження або використання в межах Співтовариства, за винагороду або безкоштовно, і незалежно від способу продажу;
5. «Введення в експлуатацію» означає перше використання продукту за призначенням кінцевим споживачем у Співтоваристві;
6. «Виробник» означає фізичну чи юридичну особу, що виробляє продукти, на які поширюється дія цієї Директиви, і є відповідальною за відповідність таких продуктів цій Директиві з огляду на їх введення в обіг та/

або в експлуатацію під власним найменуванням або торговельною маркою виробника, або для власного використання виробником. За відсутності виробника, як визначено у першому реченні цього пункту, або імпортера, як визначено у пункті 8, виробником вважають будь-яку фізичну чи юридичну особу, що вводить в обіг та/або в експлуатацію продукти, на які поширюється дія цієї Директиви;

7. «Уповноважений представник» означає будь-яку фізичну чи юридичну особу, що має осідок у Співтоваристві, яка отримала від виробника письмове доручення виконувати від його імені всі або частину зобов'язань і процедур, пов'язаних із цією Директивою;
8. «Імпортер» означає будь-яку фізичну чи юридичну особу, що має осідок у Співтоваристві, яка вводить продукт із третьої країни в обіг у Співтоваристві у рамках здійснення своєї підприємницької діяльності;
9. «Матеріали» означає усі матеріали, які використовують протягом життєвого циклу продукту;
10. «Дизайн продукту» означає сукупність процесів, які перетворюють правові, технічні, функціональні, ринкові вимоги, вимоги щодо безпеки чи інші вимоги, яким повинен відповідати продукт, у технічну специфікацію на такий продукт;
11. «Екологічний аспект» означає елемент або функцію продукту, що може взаємодіяти із довкіллям протягом життєвого циклу продукту;
12. «Вплив на довкілля» означає будь-які зміни у довкіллі, які повністю або частково є наслідком продукту протягом його життєвого циклу;
13. «Життєвий цикл» означає послідовні та взаємопов'язані стадії існування продукту, від використання сировини до остаточного видалення;
14. «Повторне використання» означає будь-яку операцію, за допомогою якої продукт або його компоненти, по закінченню першого використання, використовують для того самого призначення, для якого вони були задумані, також і подальше використання продукту після того, як його повернули до пункту прийому, розповсюджувачу, переробнику чи виробнику, а також повторне використання продукту після його відновлення;
15. «Перероблення» означає перетворення відходів у виробничому процесі для використання за їх первісним призначенням або для інших цілей, за винятком відновлення енергії;
16. «Відновлення енергії» означає використання горючих відходів як засобу генерації енергії шляхом безпосереднього спалювання з іншими відходами чи без них, проте з відновленням тепла;
17. «Відновлення» означає будь-яку із застосовних операцій, передбачених у додатку II В до Директиви Європейського Парламенту і Ради 2006/12/ЄС від 5 квітня 2006 року про відходи ([21](#));
18. «Відходи» означає будь-яку речовину або предмет із категорій, наведених у додатку I до Директиви 2006/12/ЄС, від яких їхній володілець позбувається, має намір або повинен позбутися;
19. «Небезпечні відходи» означає будь-які відходи, на які поширюється дія статті 1(4) Директиви Ради 91/689/ЄЕС від 12 грудня 1991 року про небезпечні відходи ([22](#));
20. «Екологічний профіль» означає опис, згідно з імплементаційним інструментом, застосовним до продукту, вхідних і вихідних характеристик (як-от матеріали, викиди та відходи), пов'язаних із продуктом протягом всього його життєвого циклу, які є важливими з точки зору впливу продукту на довкілля та виражаються у фізичних величинах, що можуть бути виміряні;
21. «Екологічні характеристики» продукту означає результати управління виробником екологічними аспектами продукту, відображені в його технічній документації;
22. «Поліпшення екологічних показників» означає процес покращення екологічних характеристик продукту протягом його послідовних модифікацій, хоча і не обов'язково щодо всіх екологічних аспектів продукту одночасно;
23. «Екодизайн» означає інтеграцію екологічних аспектів у дизайн продукту для поліпшення екологічних характеристик продукту протягом усього його життєвого циклу;
24. «Вимога до екодизайну» означає будь-яку вимогу стосовно продукту чи дизайну продукту, призначену для поліпшення його екологічних характеристик, або будь-яку вимогу до надання інформації про екологічні аспекти продукту;
25. «Загальна вимога до екодизайну» означає будь-яку вимогу до екодизайну, яка ґрунтується на екологічному профілі продукту в цілому без установлених граничних значень для конкретних екологічних аспектів;
26. «Спеціальна вимога до екодизайну» означає кількісно виражену та вимірювану вимогу до екодизайну, яка стосується конкретного екологічного аспекту продукту, як-от споживання енергії під час використання, розраховане для даної одиниці вихідних характеристик;
27. «Гармонізований стандарт» означає технічну специфікацію, ухвалену визнаним органом стандартизації на основі запиту Комісії, відповідно до процедури, встановленої в Директиві Європейського Парламенту і Ради 98/34/ЄС від 22 червня 1998 року про встановлення процедури для надання інформації в сфері технічних стандартів та регламентів ([23](#)), задля встановлення європейської вимоги, дотримання якої не є обов'язковим.

Введення в обіг та/або введення в експлуатацію

1. Держави-члени повинні вживати усіх належних заходів, щоб забезпечити, що продукти, на які поширюється дія імплементаційних інструментів, можуть бути введені в обіг та/або в експлуатацію тільки у разі, коли вони відповідають таким інструментам і на них нанесено знак СЕ згідно зі статтею 5.
2. Держави-члени призначають органи, відповідальні за здійснення ринкового нагляду. Вони забезпечують, щоб такі органи мали і використовували повноваження, необхідні для вжиття належних заходів, які до їхньої компетенції віднесено згідно з цією Директивою. Держави-члени повинні визначити завдання, повноваження, організаційні механізми компетентних органів, наділених правами вчиняти таке:
 - (a) організувати належні перевірки відповідності продукту в достатньому обсязі та зобов'язувати виробника або його уповноваженого представника відкликати невідповідні продукти з ринку згідно зі статтею 7;
 - (b) вимагати від заінтересованих сторін надання всієї необхідної інформації, як вказано в імплементаційних інструментах;
 - (c) відбирати зразки продуктів і перевіряти їх на відповідність.
3. Держави-члени повинні постійно інформувати Комісію про результати ринкового нагляду та, у відповідних випадках, Комісія повинна передавати таку інформацію іншим державам-членам.
4. Держави-члени повинні забезпечити, щоб споживачам та іншим заінтересованим сторонам була надана можливість подавати компетентним органам свої зауваження щодо відповідності продукту.

Стаття 4

Обов'язки імпортера

Якщо виробник не має осідку в Співтоваристві та за відсутності уповноваженого представника, імпортер виконує такі обов'язки:

- (a) забезпечує відповідність продукту, введеного в обіг та/або в експлуатацію, цій Директиві та застосовним імплементаційним інструментам; та
- (b) зберігає і забезпечує доступність декларації про відповідність вимогам ЄС і технічної документації.

Стаття 5

Маркування та декларація про відповідність вимогам ЄС

1. Перед введенням в обіг та/або в експлуатацію продукту, на який поширюється дія імплементаційних інструментів, виробник або його уповноважений представник наносить на нього знак СЕ і складає декларацію про відповідність вимогам ЄС, за допомогою якої гарантує і заявляє, що продукт відповідає всім відповідним положенням застосовного імплементаційного інструмента.
 2. Знак СЕ складається з великих літер «СЕ», як показано в додатку III.
 3. Декларація про відповідність вимогам ЄС повинна містити елементи, визначені в додатку VI, а також покликання на відповідний імплементаційний інструмент.
 4. Забороняється нанесення на продукт марковань, які можуть ввести користувачів в оману щодо значення чи форми знака СЕ.
 5. Держави-члени можуть вимагати, щоб інформація, яка повинна бути надана згідно з частиною 2 додатка I, була представлена їхньою офіційною мовою (мовами), коли продукт надходить до кінцевого споживача.
- Держави-члени також повинні дозволити надання такої інформації однією або декількома офіційними мовами установ Європейського Союзу.

Застосовуючи перший підпараграф, держави-члени повинні, зокрема, враховувати:

- (a) можливість надання інформації за допомогою гармонізованих символів або визнаних кодів чи інших засобів; та
- (b) тип користувача, який передбачається для продукту, і характер інформації, яка повинна бути надана.

Стаття 6

Вільний рух

1. Держави-члени не повинні забороняти чи обмежувати введення в обіг та/або в експлуатацію на своїй території продукту, який відповідає усім відповідним положенням застосовного імплементаційного інструмента та має знак СЕ згідно зі статтею 5, або перешкоджати цьому, на підставі вимог до екодизайну, що стосуються параметрів екодизайну, зазначених у частині 1 додатка I, на які поширюється дія застосовного імплементаційного інструмента.

▼M1

Це не обмежує вимог до енергетичних характеристик і вимог до системи, встановлених державами-членами відповідно до статті 4(1) і статті 8 Директиви 2010/31/ЄС.

▼B

2. Держави-члени не повинні забороняти чи обмежувати введення в обіг та/або в експлуатацію на своїй території продукту, який має знак СЕ згідно зі статтею 5, або перешкоджати цьому, на підставі вимог до екодизайну, що стосуються параметрів екодизайну, зазначених у частині 1 додатка I, щодо яких у застосовному імплементаційному інструменті зазначено, що вимоги до екодизайну не є обов'язковими.

3. Держави-члени не повинні запобігати демонструванню продуктів, які не відповідають положенням застосовного імплементаційного інструмента, наприклад, на ярмарках, виставках і демонстраціях, за умови, що такі продукти мають видиму позначку, що вони не можуть бути введені в обіг та/або в експлуатацію до приведення їх у відповідність.

Стаття 7

Запобіжне застереження

1. Якщо держава-член встановить, що продукт, який має знак СЕ, зазначений у статті 5, та який використовують за призначенням, не відповідає усім необхідним положенням застосовного імплементаційного інструмента, виробник або його уповноважений представник зобов'язані забезпечити відповідність продукту положенням застосовного імплементаційного інструмента та/або знака СЕ і припинити порушення на встановлених державою-членом умовах.

За наявності достатніх доказів можливої невідповідності продукту вимогам, держава-член вживає необхідних заходів, які, залежно від тяжкості такої невідповідності, можуть навіть включати заборону на введення в обіг продукту, допоки його відповідність не встановлено.

Якщо невідповідність не усунуто, держава-член ухвалює рішення обмежити або заборонити введення в обіг та/або в експлуатацію зазначеного продукту або забезпечує його вилучення з обігу.

У разі заборони або вилучення продукту з обігу, про це негайно повідомляють Комісію та інші держави-члени.

2. Будь-яке рішення держави-члена згідно з цією Директивою, яке обмежує або забороняє введення продукту в обіг та/або в експлуатацію, повинно вказувати підстави, на яких воно ґрунтується.

Про таке рішення повинно бути невідкладно повідомлено відповідній стороні, яка водночас повинна бути поінформована про засоби правового захисту, передбачені чинним законодавством відповідної держави-члена та про строки, передбачені для таких засобів.

3. Держава-член повинна негайно повідомити Комісію та інші держави-члени про будь-яке рішення, ухвалене на підставі параграфу 1, і зазначити причини його ухвалення, зокрема, чи була невідповідність спричинена:

- (a) невиконанням вимог застосовного імплементаційного інструмента;
- (b) неправильним застосуванням гармонізованих стандартів, як зазначено у статті 10(2);
- (c) недоліками гармонізованих стандартів, як зазначено у статті 10(2).

4. Комісія негайно починає консультації із заінтересованими сторонами та може звернутися до незалежних зовнішніх експертів по технічне дорадництво.

Після таких консультацій Комісія негайно повідомляє про свою позицію державу-члена, яка ухвалила рішення, та інші держави-члени.

Якщо Комісія вважає, що рішення є необґрунтованим, вона негайно повідомляє про це держави-члени.

5. Якщо рішення, зазначене у параграфі 1 цієї статті, ґрунтується на недоліку гармонізованого стандарту, Комісія негайно розпочинає процедуру, визначену в статті 10(2), (3) і (4). Комісія повинна в той же час поінформувати Комітет, зазначений у статті 19(1).

6. Якщо це виправдано, держави-члени та Комісія вживають необхідних заходів, щоб гарантувати конфіденційність інформації, надаваної під час зазначеної процедури.

7. Рішення, ухвалені державами-членами на підставі цієї статті, оприлюднюються у прозорий спосіб.

8. Висновок Комісії щодо таких рішень публікується в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

Стаття 8

Оцінювання відповідності

1. Перед введенням в обіг та/або в експлуатацію продукту, на який поширюється дія імплементаційних інструментів, виробник або його уповноважений представник забезпечує здійснення оцінювання відповідності продукту всім відповідним вимогам застосовного імплементаційного інструмента.

2. Процедури оцінювання відповідності визначаються в імплементаційних інструментах. Такі процедури повинні давати виробникам право вибору між процедурою внутрішнього контролю дизайну, визначеною в додатку IV до цієї Директиви, і процедурою системи управління, визначеною в додатку V до цієї Директиви. У разі коли це є належно обґрунтованим та пропорційним ризику, процедуру оцінювання відповідності визначають з-поміж відповідних модулів, як описано в додатку II до Рішення № 768/2008/ЄС.

Якщо держава-член має серйозні свідчення щодо можливої невідповідності продукту, вона повинна якнайшвидше опублікувати обґрунтовану оцінку відповідності продукту, яку може здійснити компетентний орган, щоб уможливити, за необхідності, своєчасні коригувальні дії.

Якщо продукт, на який поширюється дія імплементаційних інструментів, спроектовано організацією, зареєстрованою згідно з Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 761/2001 від 19 березня 2001 року про надання змоги брати добровільну участь організацій у програмі еко-управління й аудиту Співтовариства (EMAS) (24), а функція дизайну входить до сфери дії такої реєстрації, системі управління відповідної організації надається презумпція відповідності вимогам додатка V до цієї Директиви.

Якщо продукт, на який поширюється дія імплементаційних інструментів, спроектовано організацією, що має систему управління, яка включає функцію дизайну продукту та впроваджується відповідно до гармонізованих стандартів, реєстраційні номери яких опубліковані в *Офіційному віснику Європейського Союзу*, такій системі управління надається презумпція відповідності відповідним вимогам додатка V.

3. Після введення в обіг та/або в експлуатацію продукту, на який поширюється дія імплементаційних інструментів, виробник або його уповноважений представник повинен зберігати відповідні документи, що стосуються виконаного оцінювання відповідності, та складені декларації про відповідність для інспектування державами-членами протягом 10 років після виробництва останнього такого продукту.

Відповідні документи надаються протягом 10 днів з моменту отримання запиту від компетентного органу держави-члена.

4. Документи, що стосуються оцінювання відповідності, і декларацію про відповідність вимогам ЄС, зазначені у статті 5, складають однією з офіційних мов установ Європейського Союзу.

Стаття 9

Презумпція відповідності

1. Держави-члени вважають продукт, на який нанесено знак CE, зазначений у статті 5, таким, що відповідає відповідним положенням застосовного імплементаційного інструмента.

2. Держави-члени вважають продукт, до якого були застосовані гармонізовані стандарти, реєстраційні номери яких опубліковані в *Офіційному віснику Європейського Союзу*, таким, що відповідає усім відповідним вимогам застосовного імплементаційного інструмента, з яким пов'язані такі стандарти.

3. Продукти, яким було присвоєно екомаркування Співтовариства згідно з Регламентом (ЄС) № 1980/2000, вважають такими, що відповідають вимогам до екодизайну застосовного імплементаційного інструмента тією мірою, якою таке екомаркування відповідає зазначеним вимогам.

4. Для цілей презумпції відповідності в контексті цієї Директиви, Комісія, діючи згідно з регуляторною процедурою, зазначеною у статті 19(2), може вирішити, що інші екомаркування виконують умови, рівнозначні умовам екомаркування Співтовариства згідно з Регламентом (ЄС) № 1980/2000. Продукти, яким було присвоєно таке інше екомаркування, вважають такими, що відповідають вимогам до екодизайну застосовного імплементаційного інструмента тією мірою, якою таке екомаркування відповідає зазначеним вимогам.

Стаття 10

Гармонізовані стандарти

1. Держави-члени, наскільки це можливо, повинні забезпечувати вжиття належних заходів, щоб дати змогу заінтересованим сторонам брати участь у консультаціях на національному рівні щодо процесу підготовки та моніторингу гармонізованих стандартів.

2. Якщо держава-член або Комісія вважає, що гармонізовані стандарти, застосування яких вважається таким, що забезпечує відповідність спеціальним положенням застосовного імплементаційного інструмента, не повністю задовольняють такі положення, відповідна держава-член або Комісія повинна повідомити про це Постійний комітет, створений згідно зі статтею 5 Директиви 98/34/ЄС, вказавши причини для цього. Комітет повинен надати висновок у терміновому порядку.

3. Беручи до уваги такий висновок Комітету, Комісія вирішує опублікувати, не публікувати, опублікувати з обмеженнями, зберегти чи вилучити покликання на відповідні гармонізовані стандарти в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

4. Комісія повинна поінформувати відповідний європейський орган зі стандартизації і, за необхідності, видати новий мандат для перегляду відповідних гармонізованих стандартів.

Стаття 11

Вимоги до компонентів і збірних вузлів

Згідно з імплементаційними інструментами від виробника або його уповноваженого представника, який вводить компоненти і збірні вузли в обіг та/або в експлуатацію, може вимагатися надання виробнику продукту, на який поширюється дія імплементаційних інструментів, відповідної інформації про склад матеріалу та споживання енергії, матеріалів та/або ресурсів стосовно таких компонентів або збірних вузлів.

Стаття 12

Адміністративна співпраця та обмін інформацією

1. Держави-члени повинні забезпечувати вжиття належних заходів для того, щоб органи влади, відповідальні за імплементацію цієї Директиви, співпрацювали один з одним, надавали одне одному та Комісії інформацію для сприяння реалізації цієї Директиви і, зокрема, сприяння імплементації її статті 7.

При адміністративній співпраці та обміні інформацією необхідно якнайбільшою мірою використовувати електронні засоби комунікації, а також для таких цілей можна отримувати підтримку відповідних програм Співтовариства.

Держави-члени повинні інформувати Комісію про органи, відповідальні за застосування цієї Директиви.

2. Точний характер та структура обміну інформацією між Комісією і державами-членами визначаються згідно з регуляторною процедурою, зазначеною у статті 19(2).

3. Комісія повинна вживати належних заходів для заохочення та сприяння зазначених в цій статті співпраці між державами-членами.

Стаття 13

Малі та середні підприємства

1. У контексті програм, від яких можуть отримати вигоду малі та середні підприємства (МСП), а також дуже малі фірми, Комісія повинна брати до уваги ініціативи, що допомагають МСП і дуже малим фірмам інтегрувати екологічні аспекти, зокрема й енергоефективність, під час проектування власних продуктів.

2. До імплементаційного інструмента можуть бути додані настанови щодо специфіки МСП, що працюють у товарному секторі, який зазнає впливу. У разі необхідності та згідно з параграфом 1, Комісія може розробляти подальші спеціалізовані матеріали, щоб полегшити застосування цієї Директиви МСП.

3. Держави-члени забезпечують, зокрема шляхом зміцнення мереж і структур підтримки, заохочення МСП і дуже малих фірм запроваджувати екологічно раціональний підхід ще на етапі проектування продукту й адаптуватися до майбутнього європейського законодавства.

Стаття 14

Інформація для споживачів

Відповідно до застосовного імплементаційного інструмента, виробники забезпечують у формі, яку вони вважають за доцільну, надання споживачам:

- (a) необхідної інформації про роль, яку вони можуть відігравати у сталому використанні продукту; та
- (b) якщо цього вимагають імплементаційні інструменти — екологічного профілю продукту та інформації про переваги екодизайну.

Стаття 15

Імплементаційні інструменти

1. Якщо продукт відповідає критеріям, переліченим у параграфі 2 цієї статті, на нього повинна поширюватися дія імплементаційного інструмента або інструмента саморегулювання згідно з параграфом 3(b) цієї статті. Такі імплементаційні інструменти, спрямовані на внесення змін до несуттєвих елементів цієї Директиви шляхом її доповнення, ухвалюють відповідно до регуляторної процедури з ретельним вивченням, передбаченої статтею 19(3).

2. Критерії, зазначені у параграфі 1, такі:

- (a) продукт повинен представляти значний обсяг продажів і торгівлі, орієнтовно більш ніж 200 000 одиниць на рік у межах Співтовариства згідно з найновішою доступною статистикою;
- (b) з огляду на кількість, введено в обіг та/або в експлуатацію, продукт повинен мати суттєвий вплив на довкілля в межах Співтовариства, як зазначено у стратегічних пріоритетах Співтовариства, визначених у Рішенні № 1600/2002/ЄС; та
- (c) продукт повинен мати суттєвий потенціал для поліпшення з точки зору його впливу на довкілля без зайвих витрат, з урахуванням, зокрема:
 - (i) відсутності іншого відповідного законодавства Співтовариства або неспроможності ринкових сил врегулювати це питання належним чином; та
 - (ii) суттєвих розбіжностей в екологічних характеристиках наданих на ринку продуктів з рівноцінною функціональністю.

3. Під час підготовки проекту імплементаційного інструмента Комісія бере до уваги будь-які точки зору, висловлені Комітетом, зазначеним у статті 19(1), та додатково враховує:

- (a) екологічні пріоритети Співтовариства, як-от пріоритети, визначені в Рішенні № 1600/2002/ЄС або в ухваленій Комісією Європейській програмі з питань зміни клімату (ЕССР);
- (b) відповідне законодавство Співтовариства і саморегулювання, як-от добровільні угоди, через які, за результатами оцінювання відповідно до статті 17, цілі політики буде досягнуто швидше або з меншими витратами, ніж через обов'язкові вимоги.

4. Під час підготовки проекту імплементаційного інструмента Комісія повинна:

- (a) розглянути життєвий цикл продукту та всі його суттєві екологічні аспекти, між іншим, енергоефективність. Глибина аналізу екологічних аспектів і можливості їхнього поліпшення повинні бути сумірними їхній значущості. Ухвалення вимог до екодизайну для суттєвих екологічних аспектів продукту не повинно не виправдано відкладатися через невизначеність відносно інших аспектів;
- (b) здійснити оцінювання, в якому повинен розглядатися вплив на довкілля, споживачів, виробників, включно з МСП, щодо конкурентноздатності — зокрема і стосовно ринків за межами Співтовариства — інновацій, доступу до ринку, а також витрат і вигід;
- (c) взяти до уваги чинне національне екологічне законодавство, яке держави-члени вважають релевантним;
- (d) провести належні консультації зі стейкхолдерами;
- (e) підготувати пояснювальний меморандум до проекту імплементаційного інструмента на основі оцінки, зазначеної у пункті (b); та
- (f) встановити дату (дати) імплементації, будь-які поетапні чи перехідні заходи або періоди, з урахуванням, зокрема, можливих наслідків для МСП або певних груп продуктів, що їх виробляють здебільшого МСП.

5. Імплементаційні інструменти повинні відповідати таким критеріям:

- (a) вони не повинні справляти значний негативний вплив на функціональність продукту з точки зору користувача;
- (b) вони не повинні справляти несприятливий вплив на здоров'я, безпеку та довкілля;
- (c) вони не повинні справляти значний негативний вплив на споживачів, зокрема щодо цінової доступності та вартості життєвого циклу продукту;
- (d) вони не повинні справляти значний негативний вплив на конкурентоспроможність промисловості;
- (e) установлення вимоги до екодизайну в принципі не повинно призводити до нав'язування технології, яка є власністю певного виробника (пропрієтарної технології), всім іншим виробникам; та
- (f) вони не повинні покладати надмірний адміністративний тягар на виробників.

6. Імплементаційні інструменти встановлюють вимоги до екодизайну відповідно до додатка I та/або додатка II.

Для деяких екологічних аспектів, які можуть справляти суттєвий вплив на довкілля, повинні бути введені спеціальні вимоги до екодизайну.

В імплементаційних інструментах також може бути передбачено, що жодні вимоги до екодизайну не є обов'язковими для деяких визначених параметрів екодизайну, які зазначені в частині I додатка I.

7. Вимоги формулюються таким чином, щоб забезпечити органам державного ринкового нагляду можливість проведення перевірки відповідності продукту вимогам імплементаційного інструмента. В імплементаційному інструменті повинно визначатися чи може така перевірка бути проведена безпосередньо на зразках продукту, чи на основі технічної документації.

8. Імплементаційні інструменти повинні включати елементи, перелічені у додатку VII.

9. Повинні бути оприлюднені відповідні дослідження й аналізи, що їх використовує Комісія для підготовки імплементаційних інструментів, з урахуванням, зокрема, легкості доступу і використання для заінтересованих МСП.

10. У відповідних випадках, імплементаційний інструмент, що встановлює вимоги до екодизайну, повинен містити положення про збалансування різних екологічних аспектів. Такі інструменти, спрямовані на внесення змін до несуттєвих елементів цієї Директиви шляхом її доповнення, ухвалюють відповідно до регуляторної процедури з ретельним вивченням, зазначеної у статті 19(3).

Стаття 16

Робочий план

1. Відповідно до критеріїв, визначених у статті 15, і після консультацій з Консультаційним форумом, зазначеним у статті 18, Комісія повинна до 21 жовтня 2011 року розробити та оприлюднити робочий план.

Робочий план визначає орієнтовний перелік груп продуктів, які вважаються пріоритетними для ухвалення імплементаційних інструментів, на наступні три роки.

Комісія повинна періодично вносити зміни до робочого плану після консультацій з Консультаційним форумом.

2. Однак, протягом перехідного періоду під час розроблення першого робочого плану, зазначеного у параграфі 1 цієї статті, та, згідно з визначеними у статті 15 критеріями, а також після консультацій з Консультаційним форумом, Комісія повинна, залежно від ситуації, заздалегідь запровадити таке:

- (a) імплементаційні інструменти, починаючи з продуктів, які за визначенням програми ЕССР мають великий потенціал для результативного за витратами скорочення викидів парникових газів, як-от опалювальне й водонагрівальне обладнання, електромоторні системи, освітлення у побутовій сфері та сфері обслуговування, побутова техніка, офісне обладнання у побутовій сфері та сфері обслуговування, побутова електроніка, системи опалення, вентиляції й кондиціонування повітря; та
- (b) окремий імплементаційний інструмент, що скорочує втрати під час очікування для групи продуктів.

Такі інструменти, спрямовані на внесення змін до несуттєвих елементів цієї Директиви шляхом її доповнення, ухвалюють відповідно до регуляторної процедури з ретельним вивченням, зазначеної у статті 19(3).

Стаття 17

Саморегулювання

Добровільні угоди або інші інструменти саморегулювання, представлені як альтернативи імплементаційним інструментам у контексті цієї Директиви, оцінюють принаймні на підставі додатка VIII.

Стаття 18

Консультаційний форум

У ході своєї діяльності Комісія повинна впевнитися у збалансованій участі, щодо кожного імплементаційного інструмента, представників держав-членів і всіх заінтересованих сторін, що мають стосунок до відповідного продукту чи групи продуктів, як-от підприємства (включно з МСП і кустарна промисловість), профспілки, торговці, роздрібні торговці, імпортери, природоохоронні групи та організації споживачів. Ці сторони роблять внесок, зокрема, у визначання та переглядання імплементаційних інструментів, перевіряння дієвості встановлених механізмів ринкового нагляду, оцінювання добровільних угод, а також інших інструментів саморегулювання. Ці сторони зустрічаються на Консультаційному форумі. Комісія встановлює внутрішній регламент цього Форуму.

Стаття 19

Процедура комітету

1. Комісії повинен допомагати Комітет.

2. У разі покликання на цей параграф, застосовують статті 5 і 7 Рішення 1999/468/ЄС з урахуванням положень його статті 8.

Період, встановлений у статті 5(6) Рішення 1999/468/ЄС, становить три місяці.

3. У разі покликання на цей параграф, застосовують статтю 5а(1)–(4) і статтю 7 Рішення 1999/468/ЄС з урахуванням положень його статті 8.

Стаття 20

Санкції

Держави-члени встановлюють правила щодо санкцій, застосованих у разі недотримання національних положень, ухвалених згідно з цією Директивою, та вживають необхідних заходів для забезпечення їх виконання. Передбачені санкції повинні бути дієвими, пропорційними та стримувальними й врахувати міру невідповідності та кількість одиниць невідповідних продуктів, введених в обіг на ринку Співтовариства. Держави-члени повинні нотифікувати Комісію про такі положення до 20 листопада 2010 року і без затримки повідомляти її про будь-які подальші зміни, що впливають на них.

Стаття 21

Перегляд

Не пізніше 2012 року Комісія повинна переглянути дієвість цієї Директиви та її імплементаційних інструментів, зокрема, між іншим, таке:

- (a) методологію визначення й охоплення суттєвих екологічних параметрів, як-от ресурсоефективність, з урахуванням усього життєвого циклу продуктів;
- (b) порогові значення для імплементаційних інструментів;
- (c) механізми ринкового нагляду; та
- (d) будь-яке відповідне саморегулювання, якому надано сприяння.

За результатами такого перегляду, і зважаючи, зокрема, на досвід, пов'язаний із розширеною сферою дії цієї Директиви, після консультацій із Консультаційним форумом, зазначеним у статті 18, Комісія оцінює, передусім, доцільність поширення сфери дії цієї Директиви на непов'язані з енергоспоживанням продукти задля суттєвого скорочення впливу таких продуктів на довкілля впродовж усього їхнього життєвого циклу. У разі потреби, Комісія подає до Європейського Парламенту і Ради пропозиції щодо внесення змін до цієї Директиви.

Стаття 22

Конфіденційність

Вимоги, які стосуються надання інформації, зазначеної у статті 11 і частині 2 додатка I, виробником та/або його уповноваженим представником, повинні бути пропорційними та враховувати законну конфіденційність комерційної інформації.

Стаття 23

Транспозиція

1. Держави-члени повинні ввести в дію закони, підзаконні нормативно-правові акти та адміністративні положення, необхідні для дотримання вимог статей 1–9, 11, 14, 15, 20, додатків I–V, VII, VIII, до 20 листопада 2010 року. Вони негайно надсилають Комісії текст таких положень.

Якщо держави-члени ухвалюють такі інструменти, вони повинні містити покликання на цю Директиву або супроводжуватися таким покликанням у разі їх офіційної публікації. Вони також повинні містити твердження про те, що покликання у наявних законах, підзаконних нормативно-правових актах та адміністративних положеннях на Директиву, скасовану цією Директивою, необхідно тлумачити як покликання на цю Директиву. Держави-члени визначають, яким чином таке покликання має бути зроблено, а також яким чином вказане твердження має бути сформульовано.

2. Держави-члени передають Комісії текст основних положень національного законодавства, ухваленого ними у сфері регулювання цієї Директиви.

Стаття 24

Скасування

Директиву 2005/32/ЄС, зі змінами, внесеними Директивою, зазначеною у частині А додатка IX, скасувати, без обмеження зобов'язань держав-членів щодо кінцевих строків транспозиції до національного законодавства директив, зазначених у частині В додатка IX.

Покликання на скасовану Директиву необхідно тлумачити як покликання на цю Директиву і читати відповідно до кореляційної таблиці, наведеної у додатку X.

Стаття 25

Набуття чинності

Ця Директива набуває чинності на 20-й день після її опублікування в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

Стаття 26

Адресати

Цю Директиву адресовано державам-членам.

ДОДАТОК I

Метод визначення загальних вимог до екодизайну

(зазначений у статті 15(6))

Загальні вимоги до екодизайну спрямовані на поліпшення екологічних характеристик продуктів із зосередженням уваги на суттєвих екологічних аспектах таких продуктів без встановлення граничних значень. Метод, зазначений у цьому додатку, повинен застосовуватися у разі, коли встановлення граничних значень для групи продуктів, що розглядається, є недоречним. Під час підготовки проекту імплементаційного інструмента, що надаватиметься Комітету, зазначеному в статті 19(1), Комісія повинна визначити суттєві екологічні аспекти, які повинні бути визначені в імплементаційному інструменті.

Під час підготовки імплементаційних інструментів, що встановлюють загальні вимоги до екодизайну відповідно до статті 15, для продуктів, на які поширюється дія такого імплементаційного інструмента, залежно від продукту, Комісія повинна визначити відповідні параметри екодизайну з числа наведених у частині 1, вимоги, які стосуються надання інформації, з числа наведених у частині 2, і вимоги до виробника з числа наведених у частині 3.

Частина 1. Параметри екодизайну для продуктів

1.1. Суттєві екологічні аспекти тією мірою, в якій вони стосуються дизайну продукту, повинні бути визначені стосовно таких етапів життєвого циклу продукту:

- (a) вибору і використання сировини;
- (b) виробництва;
- (c) пакування, транспортування і розповсюдження;
- (d) встановлення і технічного обслуговування;
- (e) використання; та
- (f) кінця строку служби, під яким розуміється стан продукту, який досяг закінчення строку свого першого використання, до його остаточного видалення.

- 1.2. Для кожного етапу життєвого циклу продукту у відповідних випадках повинні бути оцінені такі екологічні аспекти:
- (a) прогнозоване споживання матеріалів, енергії та інших ресурсів, як-от води прісної;
 - (b) очікувані викиди в атмосферне повітря, воду чи ґрунт;
 - (c) очікуване забруднення за рахунок фізичних впливів, як-от шум, вібрація, випромінювання та електромагнітні поля;
 - (d) очікуване утворення відходів; та
 - (e) можливості для повторного використання, перероблення та відновлення матеріалів та/або енергії з урахуванням Директиви 2002/96/ЄС.
- 1.3. Зокрема, для оцінювання потенціалу поліпшення екологічних аспектів, зазначених у пункті 1.2, необхідно залежно від обставин використовувати такі параметри, доповнені у разі потреби іншими параметрами:
- (a) масу та об'єм продукту;
 - (b) використання матеріалів, отриманих у результаті діяльності з перероблення;
 - (c) споживання енергії, води та інших ресурсів протягом всього життєвого циклу;
 - (d) використання речовин, класифікованих як небезпечні для здоров'я та/або довкілля згідно з Директивою Ради 67/548/ЄЕС від 27 червня 1967 року про наближення законів, підзаконних нормативно-правових актів та адміністративних положень щодо класифікації, пакування і маркування небезпечних речовин (25) і з урахуванням законодавства про реалізацію і використання специфічних речовин, такого як Директива Ради 76/769/ЄЕС від 27 липня 1976 року про наближення законів, підзаконних нормативно-правових актів та адміністративних положень держав-членів щодо обмежень на реалізацію і використання деяких небезпечних речовин і препаратів (26) або Директива 2002/95/ЄС;
 - (e) кількість і характер витратних матеріалів, необхідних для належного використання та технічного обслуговування;
 - (f) легкість повторного використання та перероблення, що виражається через: кількість використаних матеріалів і компонентів, використання стандартних компонентів, час, необхідний для розбирання, складність інструментів, необхідних для розбирання; використання стандартів кодування компонентів і матеріалів для ідентифікації компонентів і матеріалів, придатних для повторного використання та перероблення (також і маркування пластмасових деталей відповідно до стандартів ISO), використання матеріалів, що легко переробляються, легкий доступ до цінних та інших компонентів і матеріалів, придатних для перероблення; легкий доступ до компонентів і матеріалів, що містять небезпечні речовини;
 - (g) включення використаних компонентів;
 - (h) уникання технічних рішень, які завдають шкоди повторному використанню та переробленню компонентів і цілих приладів;
 - (i) продовження строку служби, що виражається через мінімальний гарантований строк служби, мінімальний час для отримання запасних частин, модульність, можливість модернізації та ремонтпридатність;
 - (j) кількість утворених відходів і кількість утворених небезпечних відходів;
 - (k) викиди в атмосферне повітря (парникові гази, підкислювачі, леткі органічні сполуки, озоноруйнівні речовини, стійкі органічні забруднювачі, важкі метали, дрібні та завислі тверді частки) без обмеження Директиви Європейського Парламенту і Ради 97/68/ЄС від 16 грудня 1997 року про наближення законодавств держав-членів щодо заходів проти викидів газоподібних і твердих забруднюючих речовин з двигунів внутрішнього згоряння, які встановлюються на позашляховій рухомій техніці (27);
 - (l) викиди у воду (важкі метали, речовини з несприятливим впливом на кисневий баланс, стійкі органічні забруднювачі); та
 - (m) викиди у ґрунт (особливо витоки і розливи небезпечних речовин протягом етапу використання продукту і ймовірність вилугування після його видалення як відходів).

Частина 2. Вимоги, які стосуються надання інформації

Імплементативні інструменти можуть вимагати від виробника надавати інформацію, яка може мати вплив на спосіб поводження з продуктом, його використання чи перероблення іншими, ніж виробник, особами. Така інформація залежно від обставин може включати:

- (a) інформацію від проектувальника, яка стосується виробничого процесу;
- (b) інформацію для споживачів про суттєві екологічні характеристики продукту, яка супроводжує продукт під час його введення в обіг для того, щоб надати споживачам можливість порівняння таких аспектів продуктів;
- (c) інформацію для споживачів про те, як монтувати, використовувати та здійснювати технічне обслуговування продукту для того, щоб мінімізувати його вплив на довкілля та забезпечити оптимальний очікуваний строк служби, а також про те, як повернути продукт у кінці строку служби, а у відповідних випадках — інформацію про строк для отримання запасних частин та про можливості модернізації продуктів; та

- (d) інформацію для переробних установок щодо розбирання, перероблення чи видалення продукту в кінці строку служби.

Зазначену інформацію в усіх випадках, коли це є можливим, слід наводити на самому продукті.

Ця інформація повинна брати до уваги зобов'язання на підставі іншого законодавства Співтовариства, такого як Директива 2002/96/ЄС.

Частина 3. Вимоги до виробників

1. Під час розгляду екологічних аспектів, визначених імплементаційним інструментом як такі, на які можна істотним чином впливати через дизайн продукту, виробники продуктів повинні виконувати оцінювання моделі продукту протягом всього його життєвого циклу виходячи з реалістичних припущень щодо нормальних умов і цілей його використання. Інші екологічні аспекти можуть досліджуватися на добровільній основі.

На основі зазначеної оцінки виробники повинні скласти екологічний профіль продукту. Його основою повинні бути екологічно значимі характеристики продукту та вхідні/вихідні характеристики протягом всього життєвого циклу продукту, виражені у фізичних величинах, що можуть бути виміряні.

2. Виробники повинні використовувати зазначену оцінку для оцінювання альтернативних рішень щодо дизайну і досягнутих екологічних характеристик продукту порівняно з еталонними показниками.

Еталонні показники повинні бути визначені Комісією в імплементаційному інструменті на підставі інформації, зібраної протягом підготовки такого інструмента.

Вибір конкретного рішення щодо дизайну повинен забезпечувати досягнення розумного балансу між різними екологічними аспектами і між екологічними аспектами та іншими відповідними чинниками, як-от безпека та здоров'я, технічні вимоги до функціональності, якості та експлуатаційних характеристик, а також економічні аспекти, зокрема і виробничі витрати та придатність для продажу, з дотриманням при цьому вимог усіх відповідних актів законодавства.

ДОДАТОК II

Метод визначення спеціальних вимог до екодизайну

(зазначений у статті 15(6))

Спеціальні вимоги до екодизайну спрямовані на поліпшення вибраного екологічного аспекту продукту. Вони можуть мати форму вимог щодо скорочення споживання певного ресурсу, такі як обмеження використання ресурсу на різних стадіях життєвого циклу продукту, залежно від випадку (наприклад, обмеження витрат води на етапі використання чи кількості певного матеріалу, включеного до продукту, або вимога до мінімальної кількості переробленого матеріалу).

Під час підготовки імплементаційних інструментів, що встановлюють спеціальні вимоги до екодизайну відповідно до статті 15, для продуктів, на які поширюється дія такого імплементаційного інструмента, залежно від продукту, Комісія повинна визначити відповідні параметри екодизайну з числа зазначених у частині 1 додатка I та установити рівні таких вимог згідно з регуляторною процедурою, зазначеною в статті 19(2), таким чином:

1. У ході проведення технічного, екологічного і економічного аналізу необхідно вибрати деяку кількість репрезентативних моделей відповідного продукту з числа наявних на ринку та визначити технічні можливості поліпшення екологічних характеристик продукту з одночасним урахуванням економічної життєздатності таких можливостей і уникненням будь-якого суттєвого погіршення експлуатаційних характеристик або користі для споживачів.

У ході проведення технічного, екологічного і економічного аналізу екологічних аспектів, що розглядаються, необхідно також визначити продукти та технології з найкращими характеристиками, які наявні на ринку.

Під час проведення аналізу та визначення вимог слід брати до уваги експлуатаційні характеристики продуктів, наявних на міжнародному ринку, та еталонні показники, встановлені законодавством інших держав.

На основі такого аналізу та з урахуванням економічної і технічної здійсненності, а також потенціалу для поліпшення, необхідно вживати конкретних заходів для мінімізації впливу продукту на довкілля.

Стосовно споживання енергії під час використання продукту, рівень енергоефективності або споживання енергії повинен бути встановлений таким чином, щоб вартість життєвого циклу репрезентативних моделей продукту була мінімальною для кінцевих споживачів з урахуванням наслідків для інших екологічних аспектів. Метод аналізу вартості життєвого циклу використовує реальну ставку дисконту на основі даних, отриманих від Європейського Центрального Банку, і реальний строк служби продукту. Зазначений метод базується на сумі змін у ціні купівлі (які є наслідком змін у виробничих витратах) та змін в експлуатаційних витратах, які виникають у результаті відмінностей у рівнях можливостей технічного вдосконалення, дисконтованих протягом строку

служби репрезентативних моделей продукту, що розглядаються. Експлуатаційні витрати охоплюють насамперед споживання енергії та додаткові витрати на інші ресурси, такі як воду чи мийні засоби.

Для того, щоб перевірити, чи відбуваються значні зміни і чи загальні висновки є надійними, проводиться аналіз чутливості, який охоплює відповідні чинники, такі як ціни на енергетичні чи інші ресурси, вартість сировини або витрати на виробництво, ставки дисконту, а у відповідних випадках — зовнішні екологічні витрати, зокрема і відвернені викиди парникових газів. Вимога повинна бути адаптована відповідним чином.

Аналогічна методологія може бути застосована до інших ресурсів, як-от вода.

2. Для розроблення технічного, екологічного й економічного аналізів можна використовувати інформацію, наявну в рамках інших видів діяльності Співтовариства.

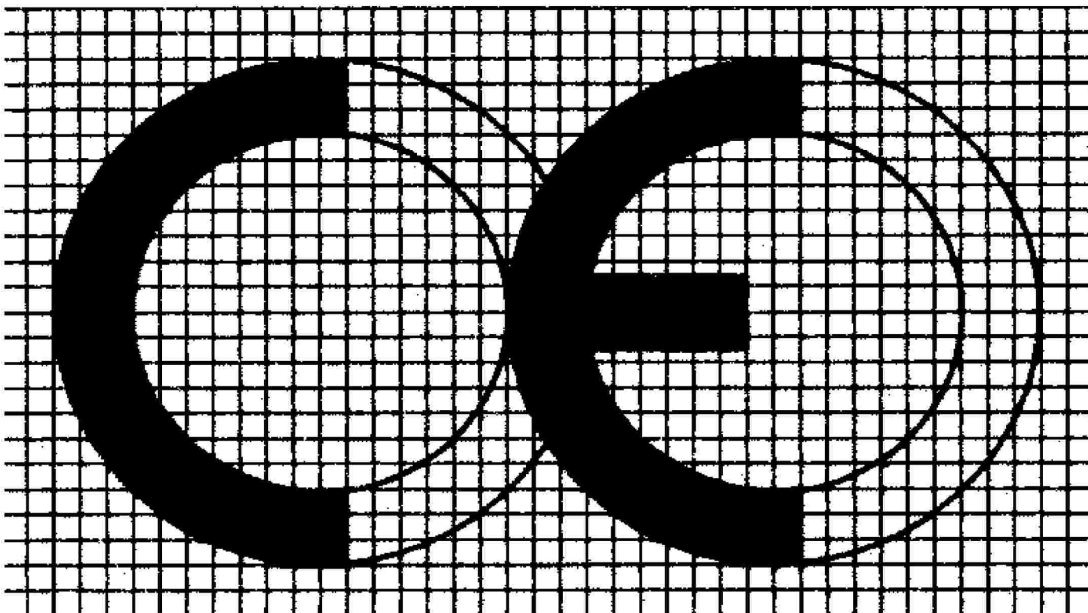
Те саме стосується інформації, наявної в існуючих програмах, застосованих в інших частинах світу для встановлення спеціальної вимоги до екодизайну для продуктів, що є предметом торгівлі з економічними партнерами Європейського Союзу.

3. Дата набуття чинності конкретною вимогою повинна враховувати цикл зміни дизайну продукту.

ДОДАТОК III

Маркування знаком CE

(зазначене у статті 5(2))

Висота знака CE повинна становити щонайменше 5 мм. Коли знак CE зменшують або збільшують, необхідно зберігати пропорції, наведені на градуйованому малюнку, наведеному вище.

Знак CE повинен бути нанесений на продукт. Коли це неможливо, він повинен бути нанесений на пакування та супровідні документи.

ДОДАТОК IV

Внутрішній контроль дизайну

(зазначений у статті 8(2))

1. Цей додаток містить опис процедури, за допомогою якої виробник або його уповноважений представник, який виконує обов'язки, встановлені в пункті 2, гарантує і заявляє, що продукт виконує відповідні вимоги застосовного імплементаційного інструмента. Декларація про відповідність вимогам ЄС може охоплювати один або більше продуктів і повинна зберігатися виробником.

2. Виробник повинен скласти технічну документацію, яка дає можливість оцінити відповідність продукту вимогам застосовного імплементаційного інструмента.

Така документація повинна містити, зокрема:

- (a) загальний опис продукту та його передбачуваного використання;
 - (b) результати відповідних досліджень щодо оцінювання впливу на довкілля, проведених виробником, та/або покликання на літературу щодо оцінювання впливу на довкілля чи аналізи конкретних випадків, які використовуються виробником для оцінювання, документування та визначення рішень щодо дизайну продукту;
 - (c) екологічний профіль, якщо цього вимагає імплементаційний інструмент;
 - (d) елементи специфікації дизайну продукту, які стосуються аспектів екологічного дизайну продукту;
 - (e) список доцільних стандартів, зазначених у статті 10, застосованих повністю чи частково, та опис рішень, ухвалених для забезпечення відповідності вимогам застосовного імплементаційного інструмента, якщо зазначені у статті 10 стандарти не були застосовані, або якщо такі стандарти не повністю охоплюють вимоги застосовного імплементаційного інструмента;
 - (f) примірник інформації стосовно аспектів екологічного дизайну продукту, що надається згідно з вимогами, визначеними у частині 2 додатка I; та
 - (g) результати проведених вимірювань, пов'язаних із вимогами до екодизайну, включно з детальною інформацією щодо відповідності таких вимірювань вимогам до екодизайну, встановленим у застосовному імплементаційному інструменті.
3. Виробник повинен вживати всіх необхідних заходів, щоб забезпечити виробництво продукту відповідно до специфікацій дизайну, зазначених у пункті 2, і вимог інструмента, застосованих до такого продукту.

ДОДАТОК V

Система управління для оцінювання відповідності

(зазначена у статті 8(2))

1. Цей додаток містить опис процедури, за допомогою якої виробник, який виконує обов'язки, встановлені в пункті 2, гарантує і заявляє, що продукт відповідає вимогам застосовного імплементаційного інструмента. Декларація про відповідність вимогам ЄС може охоплювати один або більше продуктів і повинна зберігатися виробником.
2. Система управління може бути використана для оцінювання відповідності продукту за умови, що виробник впроваджує екологічні елементи, визначені у пункті 3.
3. Екологічні елементи системи управління

У цьому пункті визначаються елементи системи управління та процедури, за допомогою яких виробник може довести, що продукт відповідає вимогам застосовного імплементаційного інструмента.

3.1. Політика стосовно екологічних характеристик продукту

Виробник повинен бути здатним продемонструвати відповідність вимогам застосовного імплементаційного інструмента. Виробник також повинен бути здатним забезпечити основу для встановлення і перегляду цілей та показників екологічних характеристик продукту задля поліпшення загальних екологічних характеристик продукту.

Усі заходи, впроваджені виробником для поліпшення загальних екологічних характеристик продукту і створення його екологічного профілю, якщо цього вимагає імплементаційний інструмент, за допомогою дизайну та виробництва, повинні бути систематично та упорядкованим чином задокументовані у вигляді письмових процедур та інструкцій.

Ці процедури та інструкції повинні містити, зокрема, належний опис:

- (a) списку документів, які повинні бути підготовлені для демонстрування відповідності продукту та, якщо це вимагається, документів, які повинні бути надані;
- (b) цілей та показників екологічних характеристик продукту, а також організаційної структури, обов'язків, повноважень керівництва та розподілу ресурсів стосовно впровадження і підтримання таких цілей та показників;
- (c) перевірок і випробувань, що проводитимуться після виробництва для перевірки експлуатаційних характеристик продукту порівняно з показниками екологічних характеристик;
- (d) процедур контролю необхідної документації та забезпечення її регулярної актуалізації; та
- (e) методу перевірки впровадження та ефективності екологічних елементів системи управління.

3.2. Планування

Виробник повинен розробити та підтримувати:

- (a) процедури створення екологічного профілю продукту;
- (b) цілі та показники екологічних характеристик продукту, які враховують технологічні варіанти і технічні та економічні вимоги; та
- (c) програму для досягнення таких цілей.

3.3. Впровадження та документація

3.3.1. Документація щодо системи управління повинна відповідати, зокрема, таким вимогам:

- (a) повинні бути визначені та задокументовані обов'язки та повноваження для того, щоб забезпечити ефективні екологічні характеристики продукту та звітування про його експлуатацію для цілей аналізу та поліпшення;
- (b) повинні бути розроблені документи із зазначенням методів контролю та перевірки дизайну, процесів і системних заходів, які застосовуються під час дизайну продукту; та
- (c) виробник повинен розробити та зберігати інформацію для опису основних екологічних елементів системи управління і процедур контролю всіх необхідних документів.

3.3.2. Документація щодо продукту повинна містити, зокрема:

- (a) загальний опис продукту та його передбачуваного використання;
- (b) результати відповідних досліджень щодо оцінювання впливу на довкілля, проведених виробником, та/або покликання на літературу щодо оцінювання впливу на довкілля чи аналізи конкретних випадків, які використовуються виробником для оцінювання, документування та визначення рішень щодо дизайну продукту;
- (c) екологічний профіль, якщо цього вимагає імплементаційний інструмент;
- (d) документи, в яких описуються результати проведених вимірювань, пов'язаних із вимогами до екодизайну, включно з детальною інформацією щодо відповідності таких вимірювань вимогам до екодизайну, встановленим у застосовному імплементаційному інструменті;
- (e) встановлені виробником специфікації із зазначенням, зокрема, застосованих стандартів; якщо стандарти, зазначені в статті 10 не застосовуються або вони не повною мірою охоплюють вимоги відповідного імплементаційного інструмента — засоби, що використовуються для забезпечення відповідності; та
- (f) примірник інформації стосовно аспектів екологічного дизайну продукту, що надається згідно з вимогами, визначеними у частині 2 додатка I.

3.4. Перевірки та коригувальні дії

3.4.1. Виробник повинен:

- (a) вживати всіх необхідних заходів, щоб забезпечити виробництво продукту відповідно до специфікації дизайну та вимог застосовного імплементаційного інструмента;
- (b) розробляти та підтримувати процедури для дослідження і реагування на випадки невідповідності, а також впроваджувати зміни в документально оформлених процедурах, які є наслідком коригувальних дій; та
- (c) проводити не рідше ніж один раз на три роки повний внутрішній аудит системи управління в частині, що стосується її екологічних елементів.

ДОДАТОК VI

Декларація про відповідність вимогам ЄС

(зазначена у статті 5(3))

Декларація про відповідність вимогам ЄС повинна містити такі елементи:

1. найменування й адресу виробника чи його уповноваженого представника;
2. опис моделі, достатній для її однозначної ідентифікації;
3. у відповідних випадках, покликання на застосовані гармонізовані стандарти;
4. у відповідних випадках, інші використані технічні стандарти та специфікації;
5. у відповідних випадках, покликання на інше застосовне законодавство Співтовариства, яке передбачає нанесення знака CE; та

6. ідентифікацію та підпис особи, уповноваженої накладати зобов'язання на виробника чи його уповноваженого представника.

ДОДАТОК VII

Зміст імплементаційних інструментів

(зазначений у статті 15(8))

Імплементаційний інструмент повинен визначати, зокрема:

1. точне визначення типу (типів) продукту (продуктів), на який (які) поширюється його дія;
2. вимогу (вимоги) до екодизайну продукту (продуктів), на який (які) поширюється його дія, дату (дати) впровадження, поетапні або перехідні заходи чи періоди:
 - (a) стосовно загальних вимог до екодизайну — відповідні етапи та аспекти, вибрані з тих, що згадані в пунктах 1.1 і 1.2 додатка I, які супроводжуються прикладами параметрів, вибраних із тих, що згадані в пункті 1.3 додатка I, як керівні настанови для оцінювання поліпшень стосовно визначених екологічних аспектів;
 - (b) стосовно специфічних вимог до екодизайну — їхні рівні;
3. параметри екодизайну, зазначені в частині I додатка I, стосовно яких жодні вимоги до екодизайну не є обов'язковими;
4. вимоги до встановлення продукту, якщо це має відношення до екологічних характеристик продукту, що розглядаються;
5. стандарти та/або методи вимірювання, які використовуватимуться; за наявності, повинні використовуватися гармонізовані стандарти, реєстраційні номери яких опубліковані в *Офіційному віснику Європейського Союзу*;
6. детальні відомості для оцінювання відповідності згідно з Рішенням 93/465/ЄЕС:
 - (a) якщо застосовуватимуть модуль (модулі) відмінний (відмінні) від Модуля А — чинники вибору такої конкретної процедури;
 - (b) у відповідних випадках, критерії для затвердження та/або сертифікації третіх сторін;

У разі коли в інших вимогах СЕ до такого самого продукту встановлені інші модулі оцінювання відповідності, то для відповідної вимоги переважну силу має модуль, визначений в імплементаційному інструменті;

7. вимоги щодо інформації, яка повинна надаватися виробниками, зокрема щодо елементів технічної документації, що є необхідними для полегшення перевірки відповідності продукту імплементаційному інструменту;
8. тривалість перехідного періоду, протягом якого держави-члени повинні дозволяти введення в обіг та/або в експлуатацію продуктів, які відповідають підзаконним нормативно-правовим актам, чинним на їхній території на момент ухвалення імплементаційного інструмента;
9. дату оцінювання та можливого перегляду імплементаційного інструмента, беручи до уваги швидкість технічного прогресу.

ДОДАТОК VIII

Саморегулювання

(зазначене у статті 17)

На додаток до базової законодавчої вимоги, відповідно до якої ініціативи саморегулювання повинні відповідати усім положенням Договору (зокрема, щодо правил стосовно внутрішнього ринку і конкуренції), а також міжнародним домовленостям Співтовариства, зокрема і правилам багатосторонньої торгівлі, для оцінювання прийнятності ініціатив саморегулювання як альтернативи імплементаційному інструменту в контексті цієї Директиви можна використовувати наведений нижче неповний список орієнтовних критеріїв:

1. Відкритість участі

Ініціативи саморегулювання повинні бути відкриті для участі операторів з третіх країн як на підготовчому етапі, так і на етапі імплементації.

2. Додана вартість

Ініціативи саморегулювання повинні приносити додану вартість (більшу, ніж у випадку «звичайного ходу діяльності») у формі поліпшених загальних екологічних характеристик продукту, охопленого такою ініціативою.

3. Репрезентативність

Підприємства і професійні асоціації, що беруть участь у саморегулюванні, повинні представляти переважну більшість відповідного сектору економіки, з якомога меншою кількістю винятків. Необхідно докладати зусиль, щоб забезпечити дотримання правил конкуренції.

4. Кількісні та поетапні цілі

Цілі, визначені стейкхолдерами, повинні бути викладені чітко та однозначно, починаючи з чітко визначеного базового стану. Якщо ініціатива саморегулювання охоплює довгий період, вона повинна включати проміжні цілі. Повинна існувати можливість моніторингу відповідності цілям і проміжним цілям у доступний за ціною та достовірний спосіб, використовуючи чіткі та надійні показники. Дані досліджень, а також похідні науково-технологічні дані повинні сприяти розвитку таких показників.

5. Залучення громадянського суспільства

Задля забезпечення прозорості, необхідно оприлюднювати ініціативи саморегулювання, зокрема і за допомогою Інтернету та інших електронних засобів поширення інформації.

Те саме повинно застосовуватися до проміжних і остаточних звітів про результати моніторингу. Стейкхолдери, що включають держав-членів, підприємства, екологічні неурядові організації, асоціації споживачів, повинні бути запрошені висловитися з приводу ініціативи саморегулювання.

6. Моніторинг і звітування

Ініціативи саморегулювання повинні включати належним чином продуману систему моніторингу з чітко визначеними зобов'язаннями підприємств і незалежних інспекторів. Служби Комісії, у партнерстві зі сторонами ініціативи саморегулювання, повинні бути запрошені до моніторингу досягнення зазначених цілей.

План моніторингу і звітування повинен бути детальним, прозорим і об'єктивним. Розгляд того, чи були виконані цілі добровільної угоди або інших інструментів саморегулювання, повинен залишатися повноваженням служб Комісії, яким допомагає Комітет, зазначений у статті 19(1).

7. Результативність за витратами адміністрування ініціатив саморегулювання

Витрати на адміністрування ініціатив саморегулювання, зокрема щодо моніторингу, не повинні призводити до надмірних адміністративних тягарів порівняно з їхніми цілями й іншими доступними інструментами політики.

8. Сталість

Ініціативи саморегулювання повинні реагувати на цілі політики цієї Директиви, зокрема і на інтегрований підхід, та узгоджуватися з економічними та соціальними вимірами сталого розвитку. Необхідно інтегрувати захист інтересів споживачів, якості життя, економічних інтересів і охорону здоров'я.

9. Сумісність стимулів

Малоймовірно, що ініціативи саморегулювання дадуть очікувані результати, якщо інші чинники та стимули — ринковий тиск, податки, законодавство на національному рівні — надають суперечливі сигнали учасникам ініціативи саморегулювання. У цьому плані послідовність політики є важливою; її необхідно брати до уваги під час оцінювання дієвості ініціативи.

ДОДАТОК ІХ

ЧАСТИНА А

Скасована Директива зі списком подальших змін до неї (зазначена у статті 24)

Директива Європейського Парламенту і Ради 2005/32/ЄС (ОВ L 191, 22.07.2005, с. 29)	
Директива	тільки

Європейського Парламенту і Ради 2008/28/ЄС (ОВ L 81, 20.03.2008, с. 48)	стаття 1
---	----------

ЧАСТИНА В

Список кінцевих строків транспозиції до національного законодавства (зазначений у статті 24)

Директива	Кінцевий строк транспозиції
2005/32/ЄС	11 серпня 2007 року
2008/28/ЄС	—

ДОДАТОК X

Кореляційна таблиця

Директива 2005/32/ ЄС	Ця Директива
Статті 1–20	Статті 1–20
Стаття 21	—
Стаття 22	—
Стаття 23	Стаття 21
Стаття 24	Стаття 22
Стаття 25	—
—	Стаття 23
—	Стаття 24
Стаття 26	Стаття 25
Стаття 27	Стаття 26
Додатки I–VIII	Додатки I– VIII
—	Додаток IX
—	Додаток X

(1) ОВ С 100, 30.04.2009, с. 120.

(2) Висновок Європейського Парламенту від 24 квітня 2009 року (ще не опубліковано в Офіційному віснику) і Рішення Ради від 24 вересня 2009 року.

- ([3](#)) OB L 191, 22.07.2005, c. 29.
- ([4](#)) OB L 242, 10.09.2002, c. 1.
- ([5](#)) OB L 218, 13.08.2008, c. 82.
- ([6](#)) OB L 218, 13.08.2008, c. 30.
- ([7](#)) OB C 136, 04.06.1985, c. 1.
- ([8](#)) OB C 141, 19.05.2000, c. 1.
- ([9](#)) OB L 297, 13.10.1992, c. 16.
- ([10](#)) OB L 237, 21.09.2000, c. 1.
- ([11](#)) OB L 37, 13.02.2003, c. 24.
- ([12](#)) OB L 37, 13.02.2003, c. 19.
- ([13](#)) OB L 396, 30.12.2006, c. 1.
- ([14](#)) OB L 39, 13.02.2008, c. 1.
- ([15](#)) OB L 153, 18.06.2010, c. 13.
- ([16](#)) OB L 184, 17.07.1999, c. 23.
- ([17](#)) OB L 167, 22.06.1992, c. 17.
- ([18](#)) OB L 236, 18.09.1996, c. 36.
- ([19](#)) OB L 279, 01.11.2000, c. 33.
- ([20](#)) OB C 321, 31.12.2003, c. 1.
- ([21](#)) OB L 114, 27.04.2006, c. 9.
- ([22](#)) OB L 377, 31.12.1991, c. 20.
- ([23](#)) OB L 204, 21.07.1998, c. 37.
- ([24](#)) OB L 114, 24.04.2001, c. 1.
- ([25](#)) OB 196, 16.08.1967, c. 1.
- ([26](#)) OB L 262, 27.09.1976, c. 201.
- ([27](#)) OB L 59, 27.02.1998, c. 1.